

1968? Vi har jo ledt efter en forklaring. Det er muligt, den er her.

Jeg synes ikke, det lyder umiddelbart sandsynligt, vil jeg sige. Jeg tror, det er værre årsager – desværre – der ligger bag det.

Men jeg kan da sige, at hr. Poul Søgaard – eller tidligere forsvarsminister Poul Søgaard, som vi ikke behøver at kalde hr. – i Jyllands-Posten den 15. september sagde, at man godt vidste, at amerikanerne fløj og sejlede rundt med atomvåben, og ingen forestillede sig, at de læssede tingene af, inden de kom til Danmark. Sådant siger en tidligere forsvarsminister i en Anker Jørgensen-regering. Det er rene ord for pengene; han er ikke i tvivl om, hvordan tingene var, og alle vidste det. Sådant er det.

Så der er nok ingen grund til at tage hensyn til de tidligere Anker Jørgensen-regeringer. Jeg mener også, Anker Jørgensen selv har tilkendegivet, at der ikke er noget problem. Men jeg vil godt spørge hr. Ove Fich alligevel: Er det årsagen til, at Socialdemokratiet ikke vil medvirke?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Først til hr. Per Stig Møller. Jeg tror, at der er en stor misforståelse omkring statsministerens offentliggørelse af skrivelsen fra 1983, hvori 11-mands-udvalget blev informeret.

Sagen var jo den, at det af den skrivelse fremgik, at regeringen vidste, at der med jævne mellemrum landede atombevæbnede fly på Thulebasen, og pointen er, at når regeringen vidste dette i 1983, så burde regeringen selvfølgelig i 1983 selv have kigget lidt nærmere på den sag, og ville, hvis regeringen havde gjort det, nede i arkivet have fundet H.C. Hansens brev på det tidspunkt.

Det gjorde regeringen ikke. Derfor gik der 11 år mere, og det var den egentlige grund til, at dette blev offentliggjort, for der opstod jo et fantastisk hykleri om, hvad Socialdemokratiet ville og ikke ville. Den tidligere regering havde selv chancen i 1983.

Må jeg så sige, at jeg desværre ikke kan svare på al polemikken, men et punkt synes jeg dog var for strengt. Det var, når det hævdes, at den nuværende regering ikke har protesteret over for Kinas prøvesprængninger. Der er blevet protesteret hver eneste gang både over for Kinas og Frankrigs prøvesprængninger, og det er jeg helt sikker på at udenrigsministeren også siden hen vil bekræfte.

Og så hørte jeg til min store overraskelse – og hr. Keld Albrechtsen hørte det åbenbart også til sin store overraskelse – at hr. Per Stig Møller sagde, at man ikke havde noget at skjule ligesom Socialdemokratiet. Jeg vil gerne sige, vi har da ikke noget at skjule. Men problemet er selvfølgelig, at nogle her tror, at man kan undersøge, hvad ministre vidste, uden at man også undersøger substansen i sagen. Det kan man naturligvis ikke. Man kan ikke blot undersøge, hvad ministre vidste, hvis man ikke ved, hvad der virkelig foregik. Og det er her, den afgørende pointe ligger, så jeg vil ikke høre på den type beskyldninger længere fra hr. Per Stig Møller.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Nej, selvfølgelig kan man ikke undersøge, hvad ministre vidste, uden også at undersøge substansen i sagen. Og substansen i sagen er jo bl.a., om disse fremmede krigsskibe imod alle aftaler medbragte atomvåben. Og det er klart, at hvis man siger, at det vil vi ikke undersøge, så kan man heller ikke undersøge det øvrige. Og man siger faktisk nu, at det vil man ikke undersøge, for så kan man komme til at støde vore allierede.

Nu er der ikke noget som helst i SF's og i Enhedslistens dagsorden, der lægger op til at støde de allierede. Den går ud på, at det skal undersøges, hvordan Danmarks atomvåbenpolitik blev forvaltet. Det vil uundgåeligt også medføre, at man spørger de stater, Danmark er allieret med, og som har atomvåben – det har Danmark jo ikke selv. De kan så nægte at svare. Vi kan ikke tvinge dem til det. Vi kan selvfølgelig ikke lægge dokumenter frem imod deres vilje. Det strider mod nogle grundlæggende folkeretslige principper, men så må man notere, at det ikke kan lade sig gøre at lægge dokumenterne frem, for det vil man ikke have. Det kaldes ærlighed i politik.

Og i øvrigt så tror jeg, at det er meget lidt, amerikanerne har at indvende på nuværende tidspunkt efter den kolde krigs afslutning. F.eks. er »Dahlgren«s logbøger offentligt tilgængelige, selv om det er amerikansk regeringsejendom. De er offentligt tilgængelige, og jeg har en fornemmelse af, at det også gælder på en lang række andre områder. Så når man ikke vil gennemføre den undersøgelse, er det, fordi man ikke vil først og fremmest af hensyn til de ministre og politikere, som kan komme i klemme.